

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ ТА ПРАВА
ІМЕНІ ЛЕОНІДА ЮЗЬКОВА

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор з навчальної роботи

Л.І.Чорний

2019 року

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

щодо написання магістерських робіт студентами юридичного факультету на другому освітньому рівні здобувачів вищої освіти ступеня магістра за спеціальністю 081 Право галузі знань 08 Право та за спеціальністю 262 Правоохоронна діяльність галузі знань 26 Цивільна безпека

ЗМІСТ

Вступ.....	3
1. Поняття, мета і завдання магістерської роботи.....	4
2. Вибір теми, підготовка до виконання та складання плану магістерської роботи.....	5
3. Виконання магістерської роботи та основні вимоги до її змісту	8
4. Вимоги до оформлення магістерської роботи	14
4.1. Загальні вимоги	14
4.2. Нумерація сторінок магістерської роботи	17
4.3. Нумерація розділів, пунктів, підпунктів	17
4.4. Ілюстрації	17
4.5. Таблиці	18
4.6. Переліки	19
4.7. Посилання	20
4.8. Титульний аркуш та індивідуальне завдання на магістерську роботу ...	22
4.9. Зміст	22
4.10. Перелік умовних позначень, символів, одиниць, скорочень і термінів	22
4.11. Список використаних джерел	22
4.12. Додатки	23
5. Академічна доброчесність.....	24
6. Наукове керівництво магістерською роботою.....	24
7. Підготовка до захист та публічний захист магістерської роботи.....	27
ДОДАТКИ.....	30

ВСТУП

Виконання та публічний захист кваліфікаційної (магістерської) роботи здобувачем вищої освіти (студентом) є обов'язковою складовою освітньо-професійної програми підготовки магістра та формою державної атестації. Вона дозволяє виявити і застосувати поглиблені теоретичні та практичні знання права, уміння, навички правильного тлумачення та застосування правових актів, загальні засади методології професійної діяльності, а щодо осіб, які здобувають освітньо-науковий рівень вищої освіти, – виявити та застосувати теоретичні знання, уміння та навички, достатні для продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем у галузі професійної діяльності, оволодіння методологією наукової діяльності.

Магістерською роботою студент завершує свою навчальну та наукову підготовку в університеті за освітньо-професійною програмою підготовки магістрів. Вона повинна засвідчити професійну зрілість випускника, виявити його загальнонаукову, загальнопрофесійну та спеціальну підготовку, вміння застосовувати здобуті в університеті знання для розв'язання конкретних наукових та практичних завдань.

Підготована студентом робота повинна відображати його здатність на основі здобутих знань до оригінального мислення та інноваційної діяльності; розв'язання складних задач і проблем, що потребує оновлення та інтеграції знань; зрозуміло та недвозначно доносити власні висновки, а також знання та пояснення, що їх обґрунтовують; застосовувати нові підходи та робити прогнози.

1. ПОНЯТТЯ, МЕТА І ЗАВДАННЯ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

Магістр – це освітній ступінь, що здобувається на другому рівні вищої освіти та присуджується вищим навчальним закладом (науковою установою) у результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти відповідної освітньої програми. Ступінь магістра здобувається за освітньо-професійною або за освітньо-науковою програмою.

Магістерська робота є кваліфікаційною науковою працею, виконаною у вигляді спеціально підготовленого рукопису, що характеризується єдністю змісту і свідчить про внесок автора в науку. Вона містить висунуті автором для прилюдного захисту науково обґрунтовані теоретичні та експериментальні результати, наукові та практичні положення. Магістерська робота, що визначається специфікою відповідного напрямку освіти та спеціальності, виконується на базі теоретичних знань і практичних навичок, отриманих студентом протягом усього терміну навчання і самостійної науково-дослідної роботи, пов'язаної з розробкою конкретних теоретичних і прикладних завдань.

Метою магістерської роботи є:

— систематизація, закріплення, розширення теоретичних знань і практичних навичок зі спеціальності та застосування їх при вирішенні конкретних теоретичних і практичних завдань;

— вдосконалення навичок ведення самостійної наукової роботи, оволодіння основними методами наукового дослідження, формулювання конкретних наукових висновків та рекомендацій за обраною темою та їх впровадження у практичну діяльність.

— вміння розв'язання комплексу прикладних завдань відповідно до узагальненого об'єкта діяльності на основі застосування системи теоретичних знань і практичних навичок здобутих у процесі всього періоду навчання.

Загальними вимогами до виконання магістерської роботи є: чіткість побудови структурних елементів, логіка викладу дослідження, послідовність і конкретність подання матеріалу, переконлива аргументація, доказовість висновків і обґрунтованість рекомендацій, практична значущість отриманих результатів.

Магістерська робота повинна містити: науково-практичний аналіз предмета дослідження; результати особисто проведених комплексних досліджень та аналіз прикладних проблем у сфері права відповідно до узагальненого об'єкта діяльності; вносити і обґрунтовувати реальні пропозиції щодо вдосконалення різних аспектів професійної діяльності відповідно до предмета дослідження; бути належно оформленою і мати всі необхідні супровідні документи.

Зміст магістерської роботи передбачає:

— анотацію українською та англійською мовами;

— формулювання науково-практичної проблеми, обґрунтування мети дослідження та визначення основних завдань дослідження;

- висвітлення методів дослідження, які застосовуються під час вирішення науково-практичної задачі, розробку нової методики дослідження;
- науково-практичний аналіз та узагальнення фактичного матеріалу, який використовується у процесі дослідження;
- отримання нових результатів, що мають прикладне та науково-методичне значення.

Магістерська робота також може містити апробацію отриманих результатів і висновків та вказівку на науково-практичну новизну.

Апробація отриманих результатів та висновків може бути у формі:

- акту (довідки) впровадження результатів роботи в практичну діяльність;
- доповідей на наукових конференціях;
- публікацій в наукових журналах і збірниках.

У процесі підготовки і захисту магістерської роботи студент магістратури повинен продемонструвати:

- здатність творчо мислити;
- належний рівень оволодіння методами і методиками наукових і практичних досліджень, які використовувались у процесі виконання роботи, формулювання висновків та положень, уміння аргументовано їх захищати;
- уміння оцінити можливості використання отриманих результатів в науковій та практичній діяльності;
- володіння сучасними інформаційними технологіями для здійснення досліджень та оформлення магістерської роботи.

2. ВИБІР ТЕМИ, ПОШУК ЛЕТЕРАТУРИ ТА ПІДГОТОВКА ДО ВИКОНАННЯ, СКЛАДАННЯ ПЛАНУ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

1. Тематика магістерських робіт розробляється та затверджується відповідними кафедрами і повинна бути передана в навчальний відділ факультету **не пізніше як за дев'ять місяців** до початку роботи екзаменаційної комісії.

2. Вибір теми магістерської роботи здійснюється студентами із запропонованого кафедрою переліку **не пізніше як за вісім місяців до початку роботи екзаменаційної комісії**. Для цього у навчальний відділ факультету подається заява студента на ім'я ректора університету із зазначенням кафедри, запропонованої теми магістерської роботи і кандидатури наукового керівника (*див. додаток А*). У разі неподання студентом у визначений строк заяви щодо вибору теми магістерської роботи кафедра закріплює за ним тему із запропонованого переліку, а також наукового керівника. Уточнення або зміни теми чи наукового керівника здійснюється у такому ж порядку, але не пізніше ніж за місяць до державної атестації.

3. Тематика магістерської роботи розробляється кафедрою згідно з вимогами стандарту вищої освіти з відповідної спеціальності та освітньої програми, а також відповідно до затверджених робочих програм обов'язкових та вибіркових дисциплін, що вивчалися.

Тема магістерської роботи повинна носити практичне спрямування та передбачати аналіз судової практики, претензійної та договірної роботи, а також можливість формулювання власних пропозицій по удосконаленню чинного законодавства України.

Тематика щорічно переглядається та поновлюється.

4. При виборі теми магістерської роботи студент має право запропонувати власну тему із обґрунтуванням доцільності її розробки, актуальності та перспектив впровадження її результатів. При цьому перевага надається темам, які безпосередньо пов'язані з місцем професійної діяльності студента.

При формулюванні теми роботи не доцільно використовувати ускладнену термінологію псевдонаукового характеру. Необхідно уникати назв, що починаються зі слів «Дослідження питання...», «Матеріали до вивчення...», «До питання...», «Характеристика ...», «Огляд ...» та ін., у яких не відображено в достатній мірі суть проблеми.

При виборі теми також потрібно враховувати, що не допускається виконання магістерської роботи за однією і тією ж темою протягом *останніх п'яти років або двома чи більше студентами протягом одного року*, в тому числі за різними формами навчання. Тому слід проконсультуватись на кафедрі або у навчальному відділі з приводу тем магістерських робіт, які були обрані іншими студентами.

5. Кожному студенту кафедра призначає наукового керівника, який надає науково-методичну допомогу студенту в його самостійній діяльності над магістерською роботою. Керівник роботи забезпечує індивідуальне консультування студента, допомагає йому скласти план магістерської роботи, контролює дотримання графіка виконання, рецензує частини роботи і завершений варіант, готує студента до захисту.

Завідувач кафедри здійснює систематичний контроль за своєчасністю виконання студентами магістерських робіт.

6. Тематика, наукові керівники магістерських робіт та календарний план виконання роботи закріплюються за студентами рішенням кафедри з наступним затвердженням наказом ректора університету **не пізніше як за вісім місяців** до початку роботи екзаменаційної комісії.

7. Підготовка до виконання магістерської роботи повинна починатись з пошуку джерел та складання бібліографії з обраної теми. З цією метою можна опрацювати фонди бібліотеки університету, Хмельницької обласної універсальної наукової бібліотеки імені Миколи Островського, Центральної наукової бібліотеки НАН України (м. Київ), Національної Парламентської бібліотеки України (м. Київ), бібліотеки Української Правничої Фундації (м. Київ), Національної бібліотеки України ім. В.І. Вернадського тощо. Потрібно мати на увазі, що частина бібліотек допускають до користування своїми фондами осіб за умови подання відповідного клопотання з місця навчання або роботи.

Особливу увагу слід звернути на використання електронних ресурсів, які розміщені на сайті Національної бібліотеки України ім. В.І. Вернадського (<http://www.nbuv.gov.ua/node/2116>), на сайті Хмельницького університету

управління та права імені Леоніда Юзькова (сторінки кафедр – професорсько-викладацький склад – список наукових праць), електронних ресурсів бібліотек інших закладів вищої освіти.

Для пошуку необхідної літератури можна використати «Перелік електронних наукових фахових видань України, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук» та «Перелік наукових фахових видань України, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук (<https://mon.gov.ua/ua/nauka/nauka/atestaciya-kadriv-vishoyi-kvalifikaciyi/naukovi-fahovi-vidannya>).

Для пошуку літератури з міжнародної та європейської тематики доцільно використовувати портал літератури Європейського Союзу <https://publications.europa.eu/en/web/general-publications/publications>, а також платформу наукових публікацій <https://www.academia.edu/>.

Обов'язково при написанні магістерської роботи слід використовувати правозастосовну практику та статистику.

Для її пошуку доцільно використовувати такі ресурси:

- Офіційний сайт Вищої Ради Правосуддя:

http://www.vru.gov.ua/add_text/145

- Офіційний сайт Судова влада України (реєстри та системи):

<https://court.gov.ua/>

- Практика ЄСПЛ. Український аспект:

<https://www.echr.com.ua/rishennia-espl/>

- Практика Міжнародного комерційного арбітражного суду при ТПП України: <https://icas.org.ua/pro-icas/>

- Практика Суду ЄС: https://curia.europa.eu/jcms/jcms/P_106308/en/

- Платформа Ліга:Закон:

https://ips.ligazakon.net/resource/judicial_practice тощо.

8. Вивчення літератури з обраної теми слід починати з відповідних підручників, посібників, енциклопедій, довідників, з перегляду власних лекційних та семінарських конспектів, поступово переходячи до ознайомлення з монографічними роботами, статтями з періодичних видань, науковими повідомленнями тощо. У першу чергу здійснюється підбір літератури останніх років видання. Для полегшення вибору статей з журналів доцільно ознайомитися зі змістом статей, що були опубліковані за рік, в останньому або першому номері журналу.

9. Працюючи з літературою, доцільно робити нотатки. Нотатки – це короткі записи текстових фрагментів з книг, статей, статистичних і фактичних відомостей. Нотатки можуть бути дослівними, тобто цитатами, а можуть мати вигляд вільного переказу ідей і думок, відображених у літературному матеріалі. Особливо високо цінується використана в роботі найбільш нова інформація. Роблячи нотатки, обов'язково слід точно переписати бібліографічні дані опрацьовуваного джерела, щоб при посилянні в тексті на джерело інформації не витратити час на пошуки таких даних. Добре вчиняють ті студенти, котрі роблять нотатки тільки на одному боці

аркуша чи картки, що значно полегшує і прискорює систематизацію матеріалу. Особливу увагу слід приділити проблемним питанням, спірним думкам, дискусіям, неузгодженостям законодавства. Разом з цим, варто мати на увазі, що окремі нормативні акти можуть бути повністю або в певній частині застарілими, нечинними. Тому посилались на них можна лише в тому випадку, коли тема досліджується в історичному чи порівняльно-правовому аспекті.

10. Вивчення джерел під час виконання роботи бажано проводити у такій послідовності:

- загальне ознайомлення з джерелом в цілому та перегляд усього змісту;
- вибіркоче опрацювання вибраної частини твору;
- виписка матеріалів, що зацікавили з посиланнями на сторінки, з яких зроблено виписку;
- критична оцінка записаного, його редагування та використання в роботі.

Робота над науковими джерелами сприяє набуттю навичок самостійної творчості студента. Слід також пам'ятати і про можливість використання ресурсів мережі Інтернет, де можна знайти не лише бібліографічні дані окремих наукових праць, а й самі джерела.

Після ознайомлення з літературою за темою роботи студент вже має сформовану думку про напрям свого дослідження і може пропонувати науковому керівникові проект плану магістерської роботи.

11. **Загальними вимогами до складання плану** є наявність кількох розділів (від двох до чотирьох), які поділяються на підрозділи (у разі, якщо розділів 3 або 4, **то один із них може не містити підрозділів**), складна структура, побудова дослідження від загального до часткового і, головне, дотримання меж дослідження визначених темою роботи. Частими помилками при складанні плану є те, що студенти формують план, у якому тільки один розділ охоплює тему роботи, а інші виходять за її межі. Також слід пам'ятати, що назви окремих розділів та підрозділів – це лише частини загальної теми магістерської роботи, тому вони повинні бути більш вузькими і не повторювати назву роботи.

З метою оптимізації роботи рекомендується також скласти розгорнутий план дослідження з посторінковою розбивкою майбутнього тексту.

Після остаточного уточнення структури роботи науковий керівник погоджує план роботи.

3. ВИКОНАННЯ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ ТА ОСНОВНІ ВИМОГИ ДО ЇЇ ЗМІСТУ

1. Термін виконання магістерської роботи визначається графіком навчального процесу.

2. На період виконання магістерської роботи на кафедрі складається графік консультацій наукового керівника, згідно з яким забезпечується систематична співпраця студента і керівника над магістерською роботою.

Систематичні консультації допомагають студенту у виборі методів дослідження, у контролі за дотриманням вимог до змісту і оформлення роботи, у своєчасному усуненні відхилень. Оперативне й уважне виконання рекомендацій керівника сприяє своєчасному поданню магістерської роботи та є запорукою її успішного захисту.

3. Відповідно до календарного плану студент має подавати роботу частинами на перегляд, а у встановлений графіком кінцевий термін подає завершену магістерську роботу для перевірки науковому керівникові.

4. **Роботу над текстом** доцільно розпочинати з першого розділу, в якому зазвичай висвітлюються найбільш загальні питання (часто теоретичного характеру) досліджуваної проблеми. Виклад тексту повинен відповідати темі роботи. Автор повинен суворо слідкувати за тим, аби не виходити за її межі. При цьому слід послідовно, логічно викладати матеріал, не забуваючи при цьому зазначити використані джерела. Обов'язковою вимогою до магістерської роботи є наявність власного бачення проблематики, самостійних висновків, ідей, пропозицій до законодавства тощо.

Виклад тексту роботи повинен відповідати плану і не повинен зводитися до набору непов'язаних між собою окремих положень, фактів. Кожне запропоноване положення необхідно теоретично обґрунтувати, підтвердити підібраним та систематизованим фактичним і статистичним матеріалом. Усі використовувані в тексті таблиці, схеми, графіки, діаграми повинні обов'язково мати відповідні коментарі і мають бути проаналізовані. Якщо такого аналізу немає, то наведені наочні засоби не тільки не зараховуються в актив роботи, а й відносяться до пасиву, через що оцінка знижується за невміння подати досліджуваний матеріал.

При написанні тексту слід звернути увагу на *стиль викладу*:

- не потрібно використовувати довгих, заплутаних речень;
- не слід користуватись занадто часто вживаними малоінформативними штампами;
- намагатися викладати думки просто;
- абзаци не повинні складатися з одного речення.

При виконанні магістерської роботи обов'язковим є використання Конституції України, міжнародних договорів, законів України та інших нормативно-правових актів. Тому, збираючи матеріал, необхідно опрацювати всю нормативно-правову базу з теми магістерської роботи та аналізувати судову практику. Необхідно також обов'язково опрацювати рішення та висновки Конституційного Суду України, що можуть стосуватись теми дослідження.

При дослідженні нормативних актів необхідно проаналізувати практику їх застосування та виявити можливі недоліки у цій сфері.

Вивчаючи відповідний нормативно-правовий акт, слід обов'язково звернути увагу на джерело його офіційного опублікування.

При опрацюванні нормативного матеріалу необхідно використовувати лише чинні нормативно-правові акти, з останніми змінами та доповненнями до них. *Посилання на застарілу нормативно-правову базу (за винятком*

використання цих актів в історичному чи порівняльному аспекті) є суттєвим недоліком магістерської роботи.

Досліджуючи те чи інше питання, необхідно **обов'язково** використовувати практику судів загальної юрисдикції, третейських судів, іншу практику застосування законодавства тощо. З метою проведення порівняльного аналізу варто також опрацювати законодавство та судову практику зарубіжних країн, а також практику Європейського суду з прав людини. *Стисле та поверхнєве опрацювання судової та іншої практики застосування законодавства та є суттєвим недоліком магістерської роботи.*

Збір та опрацювання матеріалів з теми роботи проводиться також під час проходження практики. Тому місце її проходження та зміст необхідно скоординувати з темою магістерської роботи, для того щоб зібрати необхідні матеріали юридичної практики, в тому числі неопубліковані, архівні матеріали, результати власних спостережень, статистичні дані тощо.

При написанні окремих магістерських робіт може виникнути необхідність проведення соціологічних досліджень, опитувань та використання інших методів збору інформації, які також варто провести на цій стадії виконання магістерської роботи.

5. При висвітленні передбачених планом питань потрібно:

— наводити і розглядати різні погляди окремих науковців та практичних працівників щодо проблем, які досліджуються;

— визначати свою позицію щодо спірних проблем, підтримуючи одну чи кілька з висловлених точок зору або формулюючи свою власну з наведенням відповідних аргументів;

— аналізувати відповідні положення нормативно-правових актів, у тому числі, в разі потреби, законодавство іноземних держав та міжнародно-правові акти;

— використовувати матеріали юридичної практики та матеріали ілюстративного характеру (статистичні дані, узагальнення, витяги з архівних документів, витяги із судових рішень та узагальнень практики застосування законодавства, дані соціологічних опитувань тощо);

— підтримувати чи вносити пропозиції щодо вдосконалення законодавства та поліпшення практики його застосування, формулювати інші пропозиції спеціально-юридичного, методологічного та теоретичного характеру.

Результатом цього етапу є підготовка першого варіанту магістерської роботи, який подається студентом для перевірки науковому керівнику.

6. При виконанні магістерської роботи слід уникати таких типових помилок:

— план не розкриває тему магістерського дослідження;

— зміст роботи не відповідає плану магістерської роботи;

— зміст розділів (підрозділів) не відбиває реальну проблемну ситуацію, стан об'єкта дослідження;

— безсистемний виклад матеріалу, повторення одних і тих самих положень;

- логічні помилки, невміння виокремити головне;
- мета дослідження не пов'язана з проблемою, сформульована абстрактно і не відбиває специфіки об'єкта та предмета дослідження;
- автор не виявив самостійності, робота є компіляцією або плагіатом;
- не зроблено глибокого і всебічного аналізу чинних нормативних документів, нової спеціальної літератури, судової та іншої практики застосування законодавства (останні 2-10 років) з теми дослідження;
- кількість використаних джерел є недостатньою для всебічного вивчення теми або переважно використовувались підручники, а не спеціальна наукова література та судова або інша практика застосування законодавства;
- поверхово висвітлено стан практики, невдало поєднано теорію з практикою;
- кінцевий результат не відповідає меті дослідження, висновки не відповідають поставленим завданням або тексту роботи;
- у роботі немає посилань на першоджерела або вказані не ті, з яких запозичено матеріал;
- бібліографічний опис джерел у списку використаних джерел наведено довільно, без дотримання вимог державного стандарту;
- наведено таблиці, діаграми, схеми, які не складені самостійно, а запозичені з підручника, навчального посібника, монографії або наукової статті;
- обсяг та оформлення роботи не відповідають вимогам, робота виконана неохайно, з помилками.

7. Структурно магістерська робота повинна складатися із титульного аркуша, анотації, змісту роботи, переліку умовних скорочень (у разі потреби), вступу, основної частини (розділів та підрозділів), висновків, списку використаних джерел та додатків (у разі потреби).

Магістерська робота розпочинається *титульним аркушем* (див. додаток Б).

Зміст магістерської роботи повинен бути складним. Необхідно намагатися зробити так, щоб усі питання плану являли собою єдину структуровано-логічну систему, в якій кожний наступний пункт розвиває і доповнює попередні. При цьому у роботі не може бути менше двох розділів (див. Додаток В).

Якщо у роботі використано понад п'ять умовних позначень (аббревіатур, символів, скорочень, які не є загальноприйнятими), то це зазначається на окремому аркуші, який розташовується перед текстом роботи як «Перелік умовних скорочень».

У **вступі** розкривається актуальність обраної теми, наводиться обґрунтування необхідності проведення дослідження та інші вихідні дані до магістерської роботи (див. Додаток Г):

Актуальність теми роботи, що обумовила її вибір. Визначення актуальності будь-якої теми має бути ясным, конкретним і повинно розкривати доцільність дослідження теми для розвитку юридичної науки та практики, її соціальне значення. Правильне окреслення актуальності

визначає стратегію дослідження, дозволяє відокремити головне від другорядного та визначити напрямок наукового пошуку.

Найбільш важлива частина вступу – визначення *мети та завдань дослідження*. Мета формулюється лаконічно, одним реченням і повинна впливати з теми роботи. *Наприклад*: «...Сформулювати комплексне бачення юридичних складів як підстав виникнення, зміни та припинення правовідносин». Відповідно до визначеної мети формулюються *завдання*, які деталізують та розкривають мету. Характер завдань впливає з назв розділів та підрозділів роботи і їх зміст формулюють, використовуючи такі поняття: визначити ..., встановити ..., охарактеризувати..., розробити..., виявити..., сформулювати ..., розкрити... тощо.

Визначення *об'єкту та предмету дослідження*. *Об'єкт дослідження* – частина об'єктивної реальності, процес або явище, яка породжує проблемну ситуацію і обрана для вивчення. Як правило, об'єкт визначають як коло конкретних суспільних відносин, що буде досліджуватись у роботі.

Предмет дослідження міститься в межах об'єкта. Саме на предмет дослідження повинна бути спрямована увага, оскільки він визначає конкретну тему магістерської роботи та аналіз останніх даних досліджень з даної теми.

Науково-практична новизна одержаних результатів – подається коротка анотація нових положень (рішень), запропонованих студентом особисто, щоб показати відмінність одержаних результатів від відомих раніше. Для пояснення доцільно використовувати такі словосполучення як (уперше отримано, удосконалено, дістало подальший розвиток). Науково-практична новизна може носити описовий характер або складатись із декількох пунктів (не менше двох).

Методи дослідження – це шлях досліджень, спосіб пізнання, прийоми і засоби, за допомогою яких здобуваються факти, використовувані для доведення положень, з яких, у свою чергу, складається наукова теорія. Методами дослідження можуть бути емпіричні (експеримент, спостереження, опис) та теоретичні (аналіз, синтез, абстрагування, узагальнення, індукція, дедукція, пояснення, класифікація тощо), а також системний, функціональний, соціологічний, статистичний, порівняльний, історичний методи тощо.

Апробація результатів дослідження – наводяться дані щодо участі автора в конференціях, круглих столах та щодо публікацій за темою магістерської роботи або наявності актів впровадження.

Остаточний варіант вступу доцільно писати після завершення основної частини роботи.

В основній частині викладається зміст дослідження: основні теоретичні та практичні положення, що визначають сутність обраної теми, предмету дослідження, з урахуванням мети та завдань магістерської роботи; доктринальні положення, різноманітні підходи до зазначених проблем на основі аналізу спеціальної літератури; обґрунтовується та формулюється особиста точка зору з розглянутих проблем; здійснюється аналіз нормативного матеріалу за законодавством України, іноземних держав та

міжнародно-правовими документами; обов'язково досліджуються матеріали судової та іншої практики застосування законодавства відповідно до теми роботи; пропонуються можливі шляхи вирішення проблем, що існують.

Найбільш оптимальний варіант структурування тексту – 3-4 розділи, які поділяються на підрозділи. Як правило, розділ включає 2-4 підрозділи. Кожний розділ магістерської роботи повинен закінчуватися короткими висновками.

Висновки до роботи – це фактичне підведення підсумків дослідження. Саме у висновках до роботи викладаються (наводяться) найбільш важливі наукові та практичні результати, які одержані під час дослідження. Висновки автора дослідження повинні мати теоретичне та практичне обґрунтування, містити елементи новизни та самостійності.

У висновках повинно бути сформульовано шляхи розв'язання проблемних питань, які досліджуються у роботі; наведено позитивний ефект, який очікується від їх розв'язання. Якщо при цьому автором дослідження пропонується внести зміни до чинного законодавства або прийняти новий нормативно-правовий акт, обов'язково у висновках мають наводитись зміст та сутність таких змін, або проект нового нормативно-правового акту, його частини. Отже, висновки до роботи полягають у розробці чітких рекомендацій щодо наукового та практичного використання здобутих результатів. Крім цього, у висновках до роботи намічаються та обґрунтовуються перспективи подальшого вивчення теми дослідження.

Висновки можуть бути оформлені як пронумерований арабськими цифрами виклад результатів дослідження, описаних в розділах основної частини роботи, або у вигляді тексту. Посилання на інших авторів, їхнє цитування, а також наведення загальновідомих істин у висновках не допускається.

Магістерська робота завершується **списком використаних джерел**, на які є посилання в тексті роботи та які використані при її виконанні.

Цифрові, інформативні матеріали, які не використовуються в роботі при аналізі, а тільки підтверджують певні положення, бажано подавати в **додатках**, які розміщуються в кінці роботи, після списку використаних джерел. Обсяг додатків у загальному обсязі магістерської роботи не враховується. Також у додатках розміщуються копії наукових праць (тез доповідей на наукових конференціях, наукові статті тощо).

Обсяг основного тексту роботи повинен бути не меншим 50 і не більшим 60 аркушів. До основного тексту входять:

- вступ (3–5 арк.);
- розділи 1, 2, 3, 4 (40–50 арк.);
- висновки (3–5 арк.).

Обсяг інших складових частин роботи – титульного аруша (1 арк.), анотації (1-2 арк.), обсягу списку використаних джерел та додатків (якщо вони є) залежить від кількості джерел та змісту роботи.

Обов'язковою складовою магістерської роботи є **анотація** українською мовою (орієнтовно 1800 знаків) та англійською мовами (орієнтовно 500

знаків). В анотації має міститися коротка характеристика роботи, тобто викладення її сутності, змісту та основних отриманих результатів.

Виконані частини роботи подаються на розгляд науковому керівнику і з урахуванням його зауважень уточнюються, доповнюються, а у разі необхідності переробляються студентом.

Робота має бути написана грамотно та ретельно відредагована і відформатована. Нижче тексту, розміщеного на останній сторінці роботи, має міститись *особистий підпис студента, який виконав магістерську роботу та завідувача кафедри, який допускає роботу до захисту*. Після завершення виконання роботи, її доопрацювання, *за погодженням з науковим керівником* магістерська робота передається для палітурування у редакційно-видавничий відділу університету.

Завершена, зброшурована робота реєструється у навчальному відділі і **передається на кафедру не пізніше ніж за один місяць до початку роботи екзаменаційної комісії. Обов'язково** подається у навчальний відділ факультету **електронний варіант** магістерської роботи.

Роботи студентів, які пропустили термін подання робіт в навчальний відділ з поважної причини, можуть бути прийняті за клопотанням наукового керівника з дозволу декана або його заступника.

Після цього робота передається для підготовки відгуку та рецензії на неї.

4. ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

4.1. Загальні вимоги

Оформлення магістерської роботи має відповідати загальним вимогам до робіт згідно з державним стандартом ДСТУ 3008-95 «Документація. Звіти у сфері науки і техніки. Структура і правила оформлення».

Текст магістерської роботи створюють у текстовому редакторі Microsoft Word, **тип файлу «Документ Word», «Документ Word 97-2003 (*.doc)»**.

Створену магістерську роботу друкують на принтері на одному боці **аркушів білого паперу формату А4 (210 x 297 мм)**.

У загальному випадку **орієнтація сторінок «книжкова»**, в окремих випадках (таблиці та рисунки великого розміру), за дозволом керівника магістерської роботи, допускається «альбомна» орієнтація сторінок.

Сторінка повинна мати **береги (поля) розміром**: зліва — 30 мм, справа — 10 мм, зверху та знизу — 20 мм. Допускається збільшення фактичного розміру нижнього берега (поля), якщо воно виникає в результаті:

- виконання текстовим редактором опції «заборона висячих рядків»;
- заборони відокремлення заголовку (пункту / підпункту) від наступного тексту наприкінці сторінки.

Шрифт повинен відповідати таким параметрам:

- вид шрифту: Word Times New Roman;
- розмір шрифту: 14 мм, допускається зменшення розміру шрифту що використовується в таблицях, до рівня не менше 12 мм, за умови, що розмір шрифту в усіх таблицях магістерської роботи буде однаковим;

- колір шрифту чорний;
- не допускається використання напівжирного шрифту, окрім спеціально визначених випадків;
- не допускається використання курсивного та підкресленого шрифту;
- не допускається зміна стандартного масштабу шрифту (100%);
- не допускається зміна звичайної щільності шрифту, тобто його розрідження або ущільнення.

Абзац тексту магістерської роботи (окрім тексту всередині таблиць) повинен відповідати таким налаштуванням текстового редактора Microsoft Word:

- вирівнювання по ширині;
- рівень тексту: «основний текст»;
- відступ тексту зліва та справа: 0 (нуль) мм;
- відступ тексту в першому рядку абзацу (абзацний відступ): 1,25 мм;
- інтервал перед та після абзацу: 0 (нуль) пунктів;
- міжрядковий інтервал: 1,5 рядка;
- розбивка на сторінки: заборона висячих рядків;
- виключення форматування: заборона автоматичного перенесення слів;
- не допускається перенесення частини слова в кінці рядка на наступний рядок;
- не допускається ставити між словами (числами, символами та тому подібне) більше, ніж один пробіл, та будь-яким іншим способом використовувати більше, ніж один пробіл поспіль.

Допускається окремі слова, знаки вписувати в надрукований текст тільки в тому випадку, якщо не існує об'єктивної можливості надрукувати їх на принтері. Вони мають бути чорного кольору; розмір та щільність вписаного тексту має максимально наближуватись до розміру та щільності тексту магістерської роботи.

Помилки, описки та графічні неточності (хибний друк) допускається виправляти підчищенням або зафарбовуванням білою фарбою і нанесенням на тому ж місці або між рядками виправленого зображення машинописним способом або від руки. Виправлене повинно бути чорного кольору; розмір вписаної букви (цифри, символу) має максимально наближуватись до розміру тексту магістерської роботи. Не допускається виправляти більше, ніж два виправлення на одній сторінці.

Прізвища, назви установ, організацій, фірм та інші власні назви в магістерській роботі наводять мовою оригіналу. Допускається транслітерувати власні назви та наводити назви організацій у перекладі на мову магістерської роботи, додаючи (при першій згадці) оригінальну назву.

Прізвище, ім'я та по батькові (або ініціали) наводять в такій послідовності: на першому місці ініціали (або ім'я та по батькові), а на другому місці прізвище. Винятком є наведення першого прізвища та ініціалів на початку бібліографічного опису джерела; у цьому випадку на першому місці наводять прізвище, а на другому місці — ініціали. Ініціали необхідно з'єднати нерозривним пробілом між собою та з прізвищем.

Скорочення слів і словосполучень у магістерській роботі надають відповідно до чинних стандартів з бібліотечної та видавничої справи.

Кожний структурний елемент магістерської роботи починають з нової сторінки. Структурними елементами роботи є: «ТИТУЛЬНА СТОРІНКА», «АНОТАЦІЯ», «ЗМІСТ», «ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ, СИМВОЛІВ, ОДИНИЦЬ, СКОРОЧЕНЬ І ТЕРМІНІВ», «ВСТУП», «РОЗДІЛ 1», «РОЗДІЛ 2», «РОЗДІЛ 3», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ», «ДОДАТКИ». Окрім такого елемента як «ТИТУЛЬНА СТОРІНКА» заголовки всіх інших структурних елементів друкують великими літерами симетрично до тексту по центру сторінки (без крапки).

Будь-які заголовки, назви таблиць та рисунків тощо повинні містити не більше 12-ти слів. Якщо заголовок складається з двох і більше речень, їх розділяють крапкою. Наприкінці заголовку крапка не ставиться.

Інтервал між заголовком і подальшим та / або попереднім текстом — це пропуск одного вільного рядка. Відстань між рядками заголовку (якщо він не вміщується на одному рядку), а також між двома заголовками приймають такою, як у тексті, тобто без пропуску одного вільного рядка. Заголовки розділів центрують на рядку, а заголовки підрозділів та пунктів форматують так само, як і текст абзацу, тобто з абзацним відступом, та вирівнюють по ширині.

Не допускається розміщувати назву розділу, підрозділу, а також пункту й підпункту в нижній частині сторінки, якщо після неї розміщено тільки один рядок тексту або немає жодного рядка тексту. В цьому випадку заголовок необхідно розмістити на початку наступної сторінки, тобто не відділяти від наступного тексту.

Правила використання довгого тире «—», короткого тире «-», дефісу «-» та нерозривного дефіса «-». Довге тире «—» (пунктуаційний знак) вживається в таких випадках: як розділовий знак, для позначення прямої мови; для позначення пауз; перед «це» («це є»), «оце», «то», «ось» («це»); для позначення числового діапазону, наприклад, «... доцільно виділити вищезазначені 3—4 чинники ...». Коротке тире «-» використовується виключно в якості математичного знаку «мінус». Дефіс «-» (орфографічний знак) використовується у складно-складених словах, у т. ч. складених з числа та слова, та у переліках перед кожним елементом переліку. Нерозривний дефіс «-» використовують замість довгого тире в тих випадках, коли це тире вживається для позначення числового діапазону і виникає розрив цього діапазону наприкінці рядка. В цьому випадку замість довгого тире необхідно використати два нерозривних дефісах поспіль.

Різновид **лапок**, які належить вживати, — в українській розкладці клавіатури можна набрати тільки «кутові» лапки, які й належить вживати.

Забороняється розрив (переніс на наступний рядок) таких елементів: діапазон (числа, що сполучені довгим тире); скорочення на кшталт «у т. ч.»; ініціали та прізвище (та ініціали між собою); число та слово, або скорочення (позначення) слова що до нього відноситься; знак номера або параграфу та число; позначення (нумерація) пункту переліку (списку) та

наступний текст. Розміщення цитат, ілюстрацій, формул і таблиць на початку та / або наприкінці розділу / пункту / підпункту (тобто в першому та / або останньому абзацах) не допускається.

Ілюстрації та таблиці, розміри яких дорівнюють або більше аркушу формату А4, розміщують виключно у додатках до магістерської роботи.

Обов'язковою вимогою по оформленню магістерської роботи є перевірка орфографії та граматики тексту роботи.

4.2. Нумерація сторінок магістерської роботи

Сторінки магістерської роботи слід нумерувати арабськими цифрами, додержуючись наскрізної нумерації впродовж усього тексту магістерської роботи. Номер сторінки проставляють у правому верхньому куті сторінки без крапки в кінці.

Титульний аркуш включають до загальної нумерації сторінок магістерської роботи. На титульному аркуші, аркушах анотації та аркуші змісту номер сторінки не ставиться. Нумерація сторінок проставляється, починаючи з «ПЕРЕЛІКУ УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ, СИМВОЛІВ, ОДИНИЦЬ, СКОРОЧЕНЬ І ТЕРМІНІВ» або «ВСТУПУ» (у випадку відсутності в магістерській роботі «ПЕРЕЛІКУ УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ, СИМВОЛІВ, ОДИНИЦЬ, СКОРОЧЕНЬ І ТЕРМІНІВ»).

Рисунки та таблиці, розміщені на окремих сторінках, включають до загальної нумерації сторінок магістерської роботи.

4.3. Нумерація розділів, пунктів, підпунктів

Структурні елементи магістерської роботи: «ТИТУЛЬНА СТОРІНКА», «АНОТАЦІЯ», «ЗМІСТ», «ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ, СИМВОЛІВ, ОДИНИЦЬ, СКОРОЧЕНЬ І ТЕРМІНІВ», «ВСТУП», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ», «ДОДАТКИ» не нумеруються.

Розділи, пункти, підпункти магістерської роботи слід нумерувати арабськими цифрами.

Розділи магістерської роботи повинні мати порядкову нумерацію і позначатися арабськими цифрами без крапки, наприклад, 1, 2, 3 і т. д. Номер розділу ставлять після слова «РОЗДІЛ», без крапки, а потім з нового рядка друкують заголовок розділу великими літерами.

Пункти повинні мати порядкову нумерацію в межах кожного розділу. Номер пункту складається з номера розділу і порядкового номера пункту, відокремлених крапкою. Після номера пункту ставлять крапку, наприклад, 1.1., 1.2. і т. д.

Якщо розділ складається з одного пункту, або пункт складається з одного підпункту, його нумерують.

4.4. Ілюстрації

Ілюстрації (креслення, рисунки, графіки, схеми, діаграми, фотознімки) слід розміщувати у магістерській роботі безпосередньо після тексту, де вони

згадуються вперше, або на наступній сторінці. На всі ілюстрації мають бути посилання у магістерській роботі.

Якщо ілюстрації створені не автором магістерської роботи, необхідно при поданні їх у магістерській роботі дотримуватись вимог чинного законодавства про авторські права, обов'язково наводити атрибуцію запозичення. Наприклад, [6, с. 73].

Ілюстрації, які не можуть бути внесені до файлу тексту магістерської роботи та роздруковані, мають бути наклеєні на аркуші білого паперу формату А4. Ілюстрації повинні мати назву, яку розміщують під ілюстрацією. Загальна кількість слів у назві ілюстрації не повинна перевищувати 12 слів. За необхідності під ілюстрацією розміщують пояснювальні дані (під рисунковий текст). Ілюстрація позначається словом «Рисунок __», яке разом з назвою ілюстрації розміщують після пояснювальних даних, наприклад, «Рисунок 3.1 – Схема розміщення». Ілюстрації слід нумерувати арабськими цифрами порядковою нумерацією в межах розділу, за винятком ілюстрацій, наведених у додатках. Номер ілюстрації складається з номера розділу і порядкового номера ілюстрації, відокремлених крапкою, наприклад, Рисунок 3.2 — другий рисунок третього розділу. Ілюстрація центрується по горизонталі на сторінці. Номер і назва ілюстрації центрується на рядку по горизонталі, без абзацного відступу.

Ілюстрації разом з їх назвою (підписом) та попередній і подальший текст виділяється пропуском одного вільного рядка. Ілюстрації, розміщені на окремих сторінках роботи (в додатках), включають до загальної нумерації сторінок. Інші вимоги до виконання ілюстрацій зазначені в пункті 4.1 «Загальні вимоги».

4.5. Таблиці

Цифровий матеріал, як правило, оформлюють у вигляді таблиць відповідно до рисунка 4.1.

Таблицю слід розташовувати безпосередньо після тексту, в якому вона згадується вперше, або на наступній сторінці. На всі таблиці мають бути посилання в тексті магістерської роботи.

Рисунок 4.1 – Приклад оформлення таблиці

Таблиця _____

Номер		Назва таблиці		
Головка				

Боковик (графа для заголовків рядків) 18 Графи (колонки)

Таблиці слід нумерувати арабськими цифрами порядковою нумерацією в межах розділу, за винятком таблиць, що наводяться у додатках. Номер таблиці складається з номера розділу і порядкового номера таблиці, відокремлених крапкою, наприклад, таблиця 2.1 — перша таблиця другого розділу.

Таблиця повинна мати назву, яку друкують малими літерами (крім першої великої) і розміщують над таблицею (надпис). Назва має бути стислою і відбивати зміст таблиці. Загальна кількість слів у назві таблиці не повинна перевищувати 12 слів. Наприкінці номера таблиці крапка не ставиться. Назва має бути стислою і відбивати зміст таблиці.

Якщо рядки або графи таблиці виходять за межі формату сторінки, таблицю поділяють на частини, повторюючи в кожній частині таблиці відповідні номери граф чи рядків, нумеруючи їх арабськими цифрами у першій частині таблиці. Назву «Таблиця (Номер таблиці)» вказують один раз справа над першою частиною таблиці, над іншими частинами (продовженнями) пишуть праворуч: «Продовження таблиці __» з зазначенням номера таблиці, але без наведення її назви (тобто вирівнюють цей текст по правому краю).

Таблицю, у разі необхідності, можна створювати вужчою по ширині, аніж межі формату сторінки, в такому випадку її необхідно центрувати на сторінці по горизонталі.

Заголовки граф таблиці починають з великої літери, а підзаголовки — з малої, якщо вони складають одне речення з заголовком. Підзаголовки, що мають самостійне значення, пишуть з великої літери. Наприкінці заголовків і підзаголовків таблиць крапки не ставлять. Заголовки та підзаголовки граф указують в однині. Заголовки колонок та рядків повинні бути якомога коротшими.

У більшості випадків текст у клітинках головки таблиці доцільно центрувати по горизонталі та вертикалі, а текст у клітинках боковика таблиці доцільно вирівнювати по горизонталі по лівому краю, а по вертикалі центрувати. В таблицях допускається використовувати шрифт зменшеного розміру — 12 мм, та одинарний міжрядковий інтервал. У такому випадку всі таблиці в магістерській роботі повинні бути оформлені у такий спосіб.

У разі, якщо розмір таблиці дорівнює або перевищує одну сторінку, то таку таблицю необхідно розміщувати в додатку до магістерської роботи.

Інші вимоги до виконання таблиць зазначені у пункті 4.1 «Загальні вимоги».

4.6. Переліки

Переліки, за потреби, можуть бути наведені всередині пунктів або підпунктів. Перед переліком ставлять двокрапку. Перед кожною позицією переліку слід ставити малу літеру української абетки з дужкою, або, не нумеруючи — дефіс «-» (перший рівень деталізації). Для подальшої деталізації переліку слід використовувати арабські цифри з дужкою (другий рівень деталізації).

Переліки першого рівня деталізації друкують малими літерами з абзацного відступу, другого рівня — з відступом відносно місця розташування переліків першого рівня.

Літеру (дефіс, цифру) на початку кожної позиції переліку необхідно з'єднувати з текстом переліку нерозривним пробілом.

4.7. Посилання

Посилання в тексті роботи на джерела слід зазначати порядковим номером джерела (за списком використаних джерел) у прямокутних дужках, наприклад, «у роботах [1—7] ...».

Не допускається використання цитат з друкованих джерел без наведення в атрибуції номерів сторінок, на яких текст, що цитується, знаходиться. Якщо друковане видання (книга, журнальна стаття тощо) розміщено на інтернет-ресурсі (сайті), проте таке джерело повинно атрибутуватися не як інтернет-джерело, а як друковане видання, тобто з наведенням номера сторінки.

Приклад:

Цитата в тексті: «...як вказує В.В. Лисенко, використання підроблених документів і печаток для вчинення або прикриття злочинних дій без проходження процедури державної реєстрації не може визнаватись фіктивним [15, с. 244]».

Відповідний опис у списку використаних джерел:

15. Лисенко В.В. Криміналістичне забезпечення діяльності податкової міліції (Теорія та практика): Монографія. К.: Логос, 2014. 260 с.

При посиланнях на розділи, підрозділи, пункти, підпункти, ілюстрації, таблиці, формули, рівняння, додатки зазначають їх номери. При посиланнях слід писати: «... у розділі 4 ...», «... дивись пункт 2.1 ...», «... за 3.3.4 ...», «... відповідно до 2.3.4.1 ...», «... на рис. 1.3 ...», «... у табл. 3.2 ...», «... (див. п. 3.2) ...», «... у додатку Б».

Причому при посиланнях на рисунки та таблиці їх назви слід писати у вигляді скорочень «рис.» та «табл.».

Оформлення посилань на джерела (атрибуція цитат). Під час роботи з різними джерелами науковий етикет вимагає точно відтворювати цитований текст, оскільки найменше скорочення може спотворити зміст, викладений автором. Посилання в тексті на джерела (атрибуція цитат) наводять у прямокутних дужках із зазначенням джерела та сторінки. Перша цифра у прямокутних дужках відповідає номеру джерела у списку використаних джерел, друга — номеру сторінки (наприклад, [32, с. 85]). Посилання необхідно з'єднувати з текстом цитати нерозривним пробілом, складові елементи посилання також необхідно з'єднувати між собою нерозривними пробілами.

Цитата — це дослівний витяг з опрацьованого джерела, забезпечений посиланням на джерело, що було опубліковане раніше.

Цитування є одним зі способів показати, що певна частина тексту вашої роботи запозичена з іншого джерела. Цитування надає інформацію, що необхідна для повторного пошуку процитованого джерела.

Цитування обов'язкове не тільки у випадку, коли є запозичення (використання) фрагменту чужого тексту, але й у таких випадках, як-от: запозичення чужих ідей; коли чужа робота спричинила суттєвий вплив на точку зору автора магістерської роботи; коли автор наводить власні ідеї або текст, які були опубліковані в його працях раніше.

Текст цитати береться в лапки та наводиться без жодних змін зі збереженням особливостей авторського написання, зокрема орфографії, пунктуації та шрифтових виділень. Якщо доводиться цитувати не все речення, а лише окремі слова чи фрази (за умови, що думка автора не буде спотворена або вирвана з контексту), то такі вислови беруться в лапки, пропуск позначається трьома крапками, вказується джерело, звідки запозичена думка. В такому разі можна змінювати навіть відмінок у слові чи словосполученні, якщо цитата не є повною і підпорядковується синтаксичній будові фрази, частиною якої вона стає.

При цитуванні та переказі джерел найчастіше використовуються такі словосполучення: «Автор писав / пише ...»; «Як стверджував / стверджує ...»; «Згідно з уявленням ...»; «За словами ...»; «На думку ...»; «Як справедливо зазначив / зазначає ...»; «Вчений так характеризує (описує, подає) ...»; «Можна навести такі слова видатного вченого ...»; «Автор наголошує на ...»; «З точки зору автора ...»; «Автор виділяє (пропонує, рекомендує, вважає, стверджує, підкреслює) ...» і т. д.

Цитати мають подаватися лише з першоджерел, а не з праць інших авторів. Лише в тих випадках, коли першоджерело недоступне, можна скористатися цитатою, опублікованою в іншому виданні; тоді перед бібліографічним джерелом вказується: «цитується за ...» або «цит. за ...».

Якщо автор магістерської роботи робить у чужій цитаті певні виділення (курсив, розрядка, жирний шрифт тощо), аби акцентувати увагу на певному понятті чи фразі, то слід у дужках зробити відповідне застереження, вказуючи власні ініціали. Наприклад: «(виділено нами. — Н. П.)», «(курсив наш. — Н. П.)», «(підкреслено нами. — Н. П.)» і т. д. Подібні позначення доречні при власному перекладі тексту з іншої мови, якщо такого перекладу не існує чи він не збігається з уже відомим, наприклад, «(переклад наш. — Н. П.)». Доцільно подавати перекази текстів інших авторів, максимально точно дотримуючись їхнього викладу, не допускаючи викривлення думок.

Кожне запозичення, як у формі запозиченого тексту (в т. ч. таблиці, формули, рисунку тощо), так і у формі запозиченої ідеї (без використання безпосередньо тексту), неодмінно повинне супроводжуватися посиланням на використане джерело. Недотримання цієї обов'язкової умови розцінюється як плагіат, що унеможливорює допуск такої магістерської роботи до захисту.

Не треба переобтяжувати текст магістерської роботи цитатами та суцільними посиланнями на авторитети, бо це сприймається як відсутність авторських міркувань і знань самого здобувача ступеня магістра; магістерська робота набуває характеру компіляції, що для магістерської роботи не припустимо. Також не допускається використовувати занадто

великі за обсягом цитати — розміром понад 400 знаків з пробілами (включаючи атрибуцію цитат).

4.8. Титульний аркуш та анотація

На титульному аркуші зазначають повну назву організації, якій підпорядкований університет (Хмельницька обласна рада); повну назву навчального закладу; назву теми магістерської роботи; дані про здобувача ступеня магістра, наукового керівника та рецензента, місто та рік подання магістерської роботи до захисту. Скорочення у назвах на титульному аркуші не допускаються. Зразок титульного аркуша наведено в додатку Б.

В анотації має міститися коротка характеристика роботи, тобто викладення її сутності, змісту та основних отриманих результатів.

4.9. Зміст

Зміст має відповідати плану роботи. На сторінці зі змістом навпроти кожної складової магістерської роботи проставляються номери сторінок, які вказують на початок викладення матеріалу. Зміст магістерської роботи виконується у вигляді таблиці «без границь» (з невидимими лініями) з двома графами (колонками): перша для нумерації та назв складових магістерської роботи, а друга — для номерів сторінок. Приклад оформлення змісту наведено в додатку В.

4.10. Перелік умовних позначень, символів, одиниць, скорочень і термінів

Якщо в роботі наводяться маловідомі скорочення, нові символи, позначення, то їх перелік подається перед вступом і вноситься до змісту як «ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ, СИМВОЛІВ, ОДИНИЦЬ, СКОРОЧЕНЬ І ТЕРМІНІВ». Перелік умовних позначень, символів, одиниць, скорочень і термінів подається у вигляді окремого списку, який розміщують відразу після змісту. Перелік слід друкувати у дві колонки, у лівій за абеткою наводять скорочення, у правій — детальне розшифрування.

4.11. Список використаних джерел

Наприкінці магістерської роботи наводиться «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ». До цього списку включаються публікації вітчизняних і іноземних авторів, на які у тексті є атрибутовані посилання, тобто джерела які були використані для цитування та/або були згадані при викладі конкретних положень. Не допускається внесення до списку використаних джерел, таких джерел які не були процитовані або згадані в тексті магістерської роботи. Всі джерела вказуються тією мовою, якою вони видані. Під час складання списку використаних джерел необхідно дотримуватись Національного стандарту України ДСТУ 8302:2015 Бібліографічні посилання. Загальні положення та правила складання.

Список використаних джерел формується в порядку (послідовності) української абетки по прізвищах перших авторів або заголовків, причому

спочатку подаються джерела, що описані кирилицею, а потім джерела, що описані латиницею.

Після того, як список належним чином буде сформований, він нумерується і форматується з використанням такої функції текстового редактора як нумерація (нумерований список). Формат нумерації:

«вирівнювання номера: по лівому краю». Параметри форматування: відступ зліва — 12,5 мм; відступ першого рядка — 5 мм. **Приклад оформлення списку використаних джерел наведено в додатку Ж.**

4.12. Додатки

Додатки оформляють як продовження магістерської роботи на наступних її сторінках, розміщуючи їх у порядку появи посилань у тексті. Кожний додаток друкується з нової сторінки.

Перед першим додатком розміщують окремий аркуш паперу з надписом «ДОДАТКИ», надпис розміщують по центру та посередині аркушу.

На наступній сторінці на першому рядку з правого боку рядка малими літерами з першої великої друкується слово «Додаток» (але без знака №) і велика літера, що позначає додаток. Наприклад: «Додаток Б». Додатки позначаються великими літерами української абетки, за винятком Г, Є, І, Ї, Й, О, Ч, Ь. Наприклад, «Додаток Ж».

Додаток повинен мати заголовок, надрукований угорі малими літерами з першої великої симетрично відносно тексту сторінки, без пропуску вільного рядка після позначення додатку. Текст кожного додатка може бути поділений на розділи й підрозділи, які нумерують у межах кожного додатка. Якщо зміст додатка не вміщується на одну сторінку, то на наступній сторінці у верхньому правому куті зазначається «Продовження додатку ...». Якщо в магістерській роботі в якості додатку використовується документ, що має самостійне значення і оформлюється згідно з вимогами до документа даного виду, та не має можливості надрукувати на ньому надпис «Додаток ...» і назву додатку, то можна оформити такий додаток наступним чином. Документ вміщують у роботі без змін в оригіналі. Перед копією документу розміщують окремий аркуш з надписом «Додаток ...» і на наступному рядку його назву (за наявності), надпис розміщують по центру та посередині аркушу. Праворуч у верхньому куті аркушу проставляють порядковий номер сторінки. Сторінки копії документу нумерують, продовжуючи наскрізну нумерацію сторінок роботи (не займаючи власної нумерації сторінок документа).

У разі, коли додаток має альбомну орієнтацію сторінки, то назва додатку (наприклад, Додаток В) розміщується в альбомному форматі, а нумерація сторінок залишається незмінною у книжковому форматі.

5. АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

При написанні магістерської роботи студенти зобов'язані дотримуватись вимог академічної доброчесності відповідно до вимог ст. 42 Закону України «Про освіту».

Дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти передбачає під час написання та захисту магістерської роботи полягає в такому:

- посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;
- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;
- надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використанні методики досліджень і джерела інформації.

Порушенням академічної доброчесності під час написання та захисту магістерської роботи вважається:

- академічний плагіат - оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства;
- самоплагіат - оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів;
- фабрикація - вигадкування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі або наукових дослідженнях;
- фальсифікація - свідомо зміна чи модифікація вже наявних даних, що стосуються освітнього процесу чи наукових досліджень;
- списування - виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання, зокрема під час оцінювання результатів навчання.

До захисту допускають роботи, які пройшли перевірку на академічну доброчесність. У випадку виявлення недопустимої кількості запозичень у роботі, вона повертається на доопрацювання, про що науковий керівник повідомляє завідувача кафедри.

За повторного виявлення плагіату в роботі після доопрацювання, вона не допускається до захисту у поточному навчальному році.

6. НАУКОВЕ КЕРІВНИЦТВО МАГІСТЕРСЬКОЮ РОБОТОЮ

Керівниками магістерських робіт призначаються провідні науково-педагогічні працівники з науковим ступенем кандидата або доктора наук. Тема магістерської роботи (предмет дослідження) пов'язується з однією з актуальних проблем, що відповідає завданням та умінням, передбаченим освітньо-кваліфікаційною програмою підготовки.

Керівник допомагає студентові у формуванні структури (складанні плану) магістерської роботи, видає йому індивідуальне завдання для її виконання, сприяє у доборі необхідного матеріалу, дає систематичні консультації щодо змісту та оформлення роботи, контролює її якість та

графік виконання, дає рекомендації з удосконалення, готує відгук про роботу і загальний висновок про можливість допуску магістерської роботи до захисту перед державною екзаменаційною комісією.

Керівництво магістерською роботою здійснюється з метою надання студентові необхідної допомоги в процесі її виконання, а також здійснення контролю за дотриманням вимог до магістерської роботи.

Основними формами керівництва магістерською роботою є:

- попередні консультації;
- погодження плану магістерської роботи;
- поточні консультації;
- перевірка магістерської роботи;
- підготовка відгуку на магістерську роботу;
- консультація щодо захисту магістерської роботи в ЕК.

Попередні консультації, включають:

– загальну консультацію з поясненням основних вимог до магістерської роботи (форма виконання, обсяг, терміни написання, особливості змісту окремих розділів тощо);

– поради щодо бібліографії (необхідний обсяг нормативного матеріалу, основні монографічні роботи з теми, останні публікації в періодиці, зарубіжні джерела, методика складання списку використаних джерел тощо);

– рекомендації щодо обов'язкового використання у магістерській роботі матеріалів судової та іншої практики застосування законодавства, та інших матеріалів ілюстративного характеру.

У результаті попередніх консультацій студент має одержати чіткі і конкретні роз'яснення щодо змісту та форми магістерської роботи, а також щодо дій, які він має зробити на початковому етапі її виконання.

Погодження плану магістерської роботи і графіку виконання. Як правило, ця форма керівництва магістерською роботою передбачає:

– рекомендації студенту щодо опрацювання тих джерел, які необхідні для складання плану магістерської роботи;

– ознайомлення з планом магістерської роботи, що складений студентом;

– оцінка запропонованого плану; якщо потрібно – формулювання зауважень і пропозицій щодо плану та їх обговорення із студентом;

– вироблення і узгодження основного варіанту (кількох варіантів) плану магістерської роботи і визначення графіку її виконання.

Поточні консультації. Поточні консультації проводяться під час безпосереднього виконання студентом магістерської роботи, а також під час проходження практики, і можуть стосуватися:

– узагальнення юридичної, перш за все, правозастосовчої практики та опрацювання інших матеріалів (розроблення анкет, їх заповнення, методика узагальнення, робота з архівними матеріалами тощо);

– використання практичних матеріалів у магістерській роботі (наведення витягів з процесуальних документів, статистичних даних, окремих положень щодо узагальнення правозастосовчої практики тощо);

– уточнення позиції студента щодо окремих спірних питань, які розглядаються в магістерській роботі;

–формулювання пропозицій щодо вдосконалення законодавства та юридичної практики, інших рекомендацій теоретичного та практичного характеру.

У результаті поточних консультацій студент має одержати від керівника конкретну допомогу у вирішенні тих питань, які виникають у нього в процесі підготовки першого варіанту магістерської роботи.

Перевірка магістерської роботи Перевірка магістерської роботи починається з перевірки її чорнового варіанту, підготовленого студентом. За домовленістю між керівником і студентом це може бути поетапна перевірка окремих розділів (підрозділів) магістерської роботи, яка здійснюється у ході її виконання, або перевірка чорнового варіанту магістерської роботи в цілому.

Ознайомлюючись з текстом відповідного розділу (підрозділу), керівник формулює конкретні зауваження та інші міркування по тексту чи на окремому аркуші. Він дає загальну оцінку всього розділу, в якій, зокрема вказує:

- наскільки представлений варіант відповідає вимогам, встановленим до магістерських робіт;
- зауваження, які на думку керівника, обов'язково повинні бути враховані студентом при доопрацюванні;
- зауваження та рекомендації, які бажано врахувати для підвищення рівня магістерської роботи.

Після доопрацювання студент повторно подає керівнику, як правило, лише ті частини магістерської роботи, яких безпосередньо стосувались зауваження та рекомендації. Керівник, якщо потрібно, формулює нові зауваження та рекомендації.

Якщо студент відмовляється враховувати зауваження чи рекомендації керівника магістерської роботи, останній попереджає студента про те, які наслідки, на його думку, це матиме – негативний відгук, негативна рецензія, зниження оцінки магістерської роботи під час її захисту тощо.

Результатом перевірки керівником одного чи кількох варіантів магістерської роботи є конкретні висновки щодо відповідності представленого варіанту тим вимогам, які ставляться до магістерських робіт в університеті.

Підготовка висновку на магістерську роботу. Після подання студентом остаточного варіанту магістерської роботи керівник пише висновок на неї. Зміст такого висновку залежить від конкретних висновків, які керівник зробив після перевірки остаточного варіанту магістерської роботи.

Одночасно керівник може навести конкретні недоліки поданого варіанту роботи, а також вказати, які його зауваження не були враховані студентом. У кінці висновку завідувач кафедри робить висновок про можливість допуску магістерської роботи до захисту у ЕК.

Наявність висновку на магістерську роботу є необхідною умовою передачі роботи на рецензування.

За рішенням кафедри може бути проведений попередній контроль виконання магістерських робіт не пізніше ніж за два тижні до здачі роботи у навчальний відділ.

7. ПІДГОТОВКА ДО ЗАХИСТУ ТА ПУБЛІЧНИЙ ЗАХИСТ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

Науковий керівник не пізніше ніж через 10 днів після надходження роботи на кафедру надає висновок, у якому здійснює розподіл балів для окремих етапів та елементів виконання магістерської роботи (не більше 30) та зауваження (додаток З).

Критерій розподілу балів «апробація результатів дослідження, проведеного в магістерській роботі» повинен враховувати таке:

- апробація результатів дослідження на «Щорічній звітній науковій конференції студентів Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова» - 2 бали без публікації тез доповіді, 3 бали – з публікацією тез доповіді;

- апробація результатів дослідження на всеукраїнській науковій конференції (з публікацією тез доповіді) – 5 балів;

- апробація результатів дослідження на міжнародній науковій конференції (з публікацією тез доповіді) або публікація статті у науковому виданні (в т.ч. у співавторстві), або наявність акта впровадження – 8 балів.

У відгуку наукового керівника також міститься висновок кафедри за підписом завідувача кафедри про те, що магістерська робота розглянута на засіданні кафедри, і допускається або не допускається до захисту в екзаменаційній комісії. Робота не допускається до захисту у разі істотного порушення вимог до її написання, або у разі порушення вимог академічної доброчесності.

Після допуску до захисту робота передається на рецензування рецензенту, визначеному кафедрою.

Рецензія має включати об'єктивну оцінку відповідності роботи завданню та самостійності її виконання, дотримання вимог методичних вказівок та норм України, відповідності ухвалених рішень сучасному рівню науки і техніки, наявності обґрунтування основних теоретичних положень, відповідності роботи вимогам паспорта спеціальності магістерської роботи.

У рецензії вказують на недоліки та дають пропозиції до їх виправлення. Рецензент дає пропозицію щодо надання студентові освітнього ступеня за спеціальністю. Рецензію закінчують оцінюванням роботи.

Рецензент не пізніше ніж через 10 днів після надходження роботи надає рецензію із розподілом балів для окремих етапів та елементів виконання магістерської роботи (не більше 30) (додаток К).

Допущені до захисту магістерські роботи разом із висновками наукових керівників та рецензіями, а також списки допущених до захисту осіб із зазначеннями зазначенням тематики робіт, наукових керівників і рецензентів, передаються в екзаменаційну комісію за підписом завідувача кафедри **не пізніше, ніж за тиждень до початку захисту робіт.**

Студенту надається можливість ознайомитись з рецензією. Слід пам'ятати, що **магістерська робота без висновку та рецензії до захисту не приймається.**

Консультація щодо захисту магістерської роботи в ЕК. Така консультація проводиться на прохання студента після ознайомлення студента та керівника з рецензією на магістерську роботу. Вона, включає:

– ознайомлення студента із загальними вимогами щодо його виступу на засіданні ЕК (план виступу, його обсяг, на що потрібно звернути особливу увагу тощо);

– пояснення щодо характеру та форми відповідей на можливі запитання після виступу на засіданні ЕК;

– рекомендації щодо відповідей на ті зауваження рецензента, які є дискусійними.

У результаті наданої консультації студент повинен отримати конкретні рекомендації щодо захисту ним магістерської роботи на засіданні ЕК.

До магістерської роботи можуть додаватися інші матеріали, які характеризують наукову і практичну цінність виконаної магістерської роботи — друковані статті за темою магістерської роботи, документи, які вказують на практичне застосування її положень.

Захист магістерської роботи проводиться відкрито за особистої участі здобувача та за участю не менше половини складу екзаменаційної комісії при обов'язковій присутності голови комісії.

На захисті студенту надається слово для викладу основних висновків, зроблених ним у ході магістерського дослідження, і відповідей на питання членів екзаменаційної комісії та інших осіб, які присутні на захисті. Для публічного виступу студенту надається від 7 до 10 хвилин.

При цьому виступ студента на відкритому засіданні ЕК із захисту магістерської роботи має містити в собі:

— чітке формулювання проблеми;

— обґрунтування її актуальності;

— викладення автором основних результатів та практичних рекомендацій, сформульованих в результаті дослідження.

Після виступу студента йому задають питання рецензент, члени екзаменаційної комісії, інші присутні. Далі надається слово рецензенту, а у разі його відсутності оголошується письмова рецензія.

Потім заслуховується відповідь студента на зауваження, висловлені у рецензії, а також заслуховуються відповіді студента на запитання рецензента, членів екзаменаційної комісії та інших студентів. Відповіді мають бути лаконічними і по суті поставленого питання.

Магістерська робота оцінюється екзаменаційною комісією в межах від 0 до 40 балів. Рішення екзаменаційної комісії про оцінку знань, виявлених при захисті магістерської роботи, приймається на закритому засіданні комісії відкритим голосуванням звичайною більшістю голосів членів комісії, котрі брали участь у засіданні. При однаковій кількості голосів, голос голови є вирішальним.

Критерії оцінювання та результати захисту магістерської роботи визначаються відповідно до Положення про організацію освітнього процесу в Хмельницькому університеті управління та права, затвердженого рішенням вченої ради університету від 05 липня 2016 року, протокол № 16 (у редакції, затвердженій рішенням вченої ради університету від 29 травня 2017 року, протокол № 14),

Результати захисту магістерських робіт оголошуються у цей же день після оформлення протоколів засідання комісії. Рішенням екзаменаційної комісії можуть бути відзначені магістерські роботи, які складають теоретичну або практичну значимість. Магістерська робота може бути рекомендована екзаменаційною комісією до опублікування або впровадження.

За результатами захисту кафедра може рекомендувати найкращі роботи для передачі їх у наукову бібліотеку університету з метою використання у навчальному процесі.

Захищені магістерські роботи передаються на зберігання в архів університету, де зберігаються протягом 5 років, після чого знищуються у встановленому порядку.

ДОДАТКИ

Додаток А

Ректору Хмельницького
університету управління та права
імені Леоніда Юзькова

студента магістратури
юридичного факультету за
спеціальністю _____

(прізвище, ім'я, по батькові студента)

ЗАЯВА

ВАРІАНТ 1. *(студент хоче реалізувати право вибору керівника роботи)*

Прошу затвердити тему магістерської роботи «...». Тема входить до переліку тем магістерських робіт, запропонованого кафедрою.

Науковим керівником прошу призначити доцента кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права, кандидата юридичних наук, доцента (ПБ).

ВАРІАНТ 2. *(студент пропонує свою тему магістерської роботи)*

Прошу затвердити тему магістерської роботи «...». Ця тема не включена до переліку тем магістерських робіт, запропонованого кафедрою, проте ... *(пояснення причин, котрі зумовили обрання запропонованої теми дослідження)*

Науковим керівником прошу призначити професора кафедри цивільного та процесу, доктора юридичних наук, професора (ПБ)

Дата

Підпис

Додаток Б

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ ТА ПРАВА
ІМЕНІ ЛЕОНІДА ЮЗЬКОВА
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
Кафедра _____

МАГІСТЕРСЬКА РОБОТА

на здобуття освітнього ступеня магістра

на тему:

« _____ »

Виконав: студент
магістратури
за спеціальністю 081 Право

Керівник: к.ю.н., доцент

Рецензент: к.ю.н., доцент

Хмельницький – 201_ рік

Додаток В

ЗМІСТ

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ.....	5
ВСТУП.....	6
РОЗДІЛ 1. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПРИЗНАЧЕННЯ ПОКАРАННЯ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ.....	9
1.1 Загальні засади призначення покарання у кримінальному праві України.....	15
1.2. Основні принципи призначення покарання.....	20
РОЗДІЛ 2. КРИМІНАЛЬНО–ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ПРИЗНАЧЕННЯ ПОКАРАННЯ ЗА СУКУПНІСТЮ ЗЛОЧИНІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ.....	25
2.1. Порядок призначення основних покарань за сукупністю злочинів.....	30
2.1. Порядок призначення додаткових покарань за сукупністю злочинів.....	35
2.3. Принципи призначення остаточного покарання за сукупністю злочинів.....	40
РОЗДІЛ 3. ПРОБЛЕМАТИКА ПРИЗНАЧЕННЯ ПОКАРАННЯ ЗА СУКУПНІСТЮ ЗЛОЧИНІВ СУДАМИ УКРАЇНИ.....	45
3.1. Порівняльна характеристика призначення покарання за сукупністю злочинів судами України і Європи.....	50
3.2. Вирішення проблем призначення покарання за сукупністю злочинів судами України.....	55
ВИСНОВКИ.....	59
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	63
ДОДАТКИ.....	68

Додаток Г

САМОВІЛЬНЕ ЗАЙНЯТТЯ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ ТА САМОВІЛЬНЕ БУДІВНИЦТВО ЗА КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОМ УКРАЇНИ

ВСТУП

Актуальність теми. Відповідно до ст. 14 Конституції України земля є основним національним багатством, що перебуває під особливою охороною держави. Право власності на землю гарантується. Запорукою виконання цих конституційних положень є встановлення державою ефективного механізму забезпечення права на землю, важливою складовою якого повинні бути і кримінально-правові засоби, що передбачають відповідальність за порушення права на землю.

Саме одним із таких засобів стало встановлення 2007 року, з доповненням ст. 197¹ КК України, кримінальної відповідальності за два пов'язані між собою злочини – самовільне зайняття земельної ділянки та самовільне будівництво будівель або споруд на самовільно зайнятій земельній ділянці. Це було необхідним кроком законодавця, спрямованим на забезпечення неухильного дотримання конституційних положень щодо гарантування права на землю, забезпечення належного порядку передання земельних ділянок у власність і надання у користування, дотримання належного порядку в сфері будівництва будівель і споруд. Запровадження такої відповідальності було зумовлено недосконалістю законодавчого регулювання земельних відносин, що призвело до значного поширення самовільного зайняття земельних ділянок. Крім того, фактична безкарність призвела до того, що земельну ділянку стало простіше і вигідніше самовільно зайняти і тривалий час безоплатно використовувати, ніж оформляти права на неї.

Самовільне зайняття земельної ділянки та самовільне будівництво є проявом свавілля, умисного нехтування норм законодавства, що регулюють порядок набуття земельних ділянок у власність. Особа при цьому самовільно, тобто без жодних правових підстав, займає земельну ділянку і протиправно її

використовує, чим грубо порушує гарантоване Конституцією та закріплене в Цивільному і Земельному кодексах України право власності та порядок його набуття. Певною мірою це сприяє поширенню правового нігілізму.

Здійснюючи самовільне будівництво будівель або споруд на самовільно зайнятій земельній ділянці (ч.ч. 3, 4 ст. 197¹ КК України), особа не лише порушує право власності на земельну ділянку, яку вона без будь-яких правових підстав займає для подальшої забудови, але й посягає на встановлений порядок управління у сфері будівельних відносин, оскільки здійснює будівництво без відповідних документів, які дають право виконувати будівельні роботи, що, своєю чергою, порушує вимоги планування, забудови і розвитку території.

Зазначені обставини зумовили вибір теми магістерської рооти та її актуальність.

Проблеми кримінальної відповідальності за самовільне зайняття земельної ділянки та самовільне будівництво досліджувалися такими науковцями, як Н. О. Антонюк, Е. А. Бавбекова, В. А. Бублейник, І. Б. Габаїдзе, О. О. Дудоров, Е. М. Ефендієв, Б. В. Єрофєєв, В. М. Захарчук, Т. І. Карпов, П. Ф. Кулинич, О. В. Лугина, М. Ю. Марченко, Р. О. Мовчан, В. В. Носік, М. І. Панов, Г. Ф. Поленов, О. О. Рябов, В. В. Сидоренко, А. А. Стрижевська, А. І. Терещенко, І. К. Тупіко, В. М. Федоров, М. В. Шульга, А. М. Шульга, О. В. Чепка та ін.

Мета і завдання роботи. *Метою* магістерської роботи є здійснення кримінально-правової характеристики самовільного зайняття земельної ділянки та самовільного будівництва, а також розроблення науково обґрунтованих положень і рекомендацій щодо подальшого вдосконалення положень теорії кримінального права та чинного кримінального законодавства з цього питання. Для досягнення цієї мети визначено такі основні *завдання*:

- дослідити соціальну зумовленість кримінальної відповідальності за самовільне зайняття земельної ділянки та самовільне будівництво;
- здійснити аналіз об'єктивних і суб'єктивних ознак складів злочинів самовільного зайняття земельної ділянки та самовільного будівництва;
- охарактеризувати кваліфікуючі ознаки самовільного зайняття земельної ділянки та самовільного будівництва (ч. 2 та в ч. 4 ст. 197¹ КК України);

– розмежувати склади самовільного зайняття земельної ділянки та самовільного будівництва із суміжними складами злочинів, відмежувати їх від подібних адміністративних деліктів;

– розробити пропозиції щодо удосконалення чинного кримінального законодавства та практики його застосування у сфері відповідальності за самовільне зайняття земельної ділянки та самовільне будівництво.

Об’єктом дослідження є суспільні відносини у сфері відповідальності за самовільне зайняття земельної ділянки та самовільне будівництво.

Предмет дослідження – кримінально-правова характеристика самовільного зайняття земельної ділянки та самовільного будівництва.

Методи дослідження. Для вирішення поставлених завдань застосовано такі наукові методи: діалектичний, документального аналізу, догматичний, статистичний, історико-правовий, порівняльно-правовий, системно-структурний.

Емпіричну основу дослідження становлять матеріали судової практики. Вивчено 57 вироків у провадженнях про самовільне зайняття земельної ділянки та самовільне будівництво, що були прийняті судами України у 2010–2018 роках, розміщених у Єдиному державному реєстрі судових рішень.

Науково-практична новизна одержаних результатів (у разі наявності). У магістерській роботі запропоновані зміни та доповнення до чинного кримінального законодавства України в частині регулювання кримінальної відповідальності за самовільне зайняття земельної ділянки та самовільне будівництво (див. Додаток А).

Апробація результатів дослідження (у разі наявності). Основні результати дослідження оприлюднені на Міжнародній науковій конференції «Вісімнадцяті осінні юридичні читання» (Хмельницький, 25-26 жовтня 2019 р.).

Додаток Д

ПРИКЛАДИ ОФОРМЛЕННЯ БІБЛІОГРАФІЧНОГО ОПИСУ У СПИСКУ ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ У МАГІСТРЕСЬКІЙ РОБОТІ з урахуванням Національного стандарту України ДСТУ 8302:2015

Характеристика джерела	Приклад оформлення
Книги: Один автор	1. Дудоров О. О. Злочини у сфері господарської діяльності: кримінально-правова характеристика: монографія. К.: Юрид. практика, 2003. 924 с.
Два автори	1. Берзін П. С., Марін О. К. Злочинні наслідки: поняття, основні різновиди, кримінально правове значення: монографія. К.: Дакор, 2009. 736 с.
Автор(и) та редактор(и)/упорядники	1. Березенко В. В. PR як сфера наукового знання: монографія / за заг. наук. ред. В. М. Манакіна. Запоріжжя: ЗНУ, 2015. 362 с. 2. Дахно І. І., Алієва-Барановська В. М. Право інтелектуальної власності: навч. посіб. / за ред. І. І. Дахна. Київ: ЦУЛ, 2015. 560 с.
Без автора	1. Криміналістика: конспект лекцій / за заг. ред. В. І. Галан; уклад. Ж. В. Удовенко. Київ: ЦУЛ, 2016. 320 с. 2. Міжнародні економічні відносини: навч. посіб. / за ред.: С. О. Якубовського, Ю. О. Ніколаєва. Одеса: ОНУ, 2015. 306 с. 3. Службове право: витоки, сучасність та перспективи розвитку / за ред.: Т. О. Коломоєць, В. К. Колпакова. Запоріжжя, 2017. 328 с.
Багатотомні видання	1. Енциклопедія Сучасної України / редкол.: І. М. Дзюба та ін. Київ: САМ, 2016. Т. 17. 712 с. 2. Правова система України: історія, стан та перспективи: у 5 т. / Акад. прав. наук України. Харків: Право, 2009. Т. 2: Конституційні засади правової системи України і проблеми її вдосконалення / заг. ред. Ю. П. Битяк. 576 с. 3. Кучерявенко Н. П. Курс податкового права: в 6 т. Харків: Право, 2007. Т. 4: Особенная часть. Косвенные налоги. 536 с.
Автореферати дисертацій	1. Бондар О. Г. Земля як об'єкт права власності за земельним законодавством України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.06. Київ, 2005. 20 с. 2. Гнатенко Н. Г. Групи інтересів у Верховній Раді України: сутність і роль у формуванні державної політики: автореф. дис. ... канд. політ. наук: 23.00.02. Київ, 2017. 20 с. 3. Кулініч О. О. Право людини і громадянина на освіту в Україні та конституційно-правовий механізм його реалізації: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.02. Маріуполь, 2015. 20 с.
Дисертації	1. Крисань Т.Є. Збитки як категорія цивільного права України: дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.03 «цивільне право і цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право». Одеса, 2008. 218 с.
Законодавчі та нормативні документи	1. Конституція України: офіц. текст. Київ: КМ, 2013. 96 с. 2. Про освіту: Закон України від 05.09.2017 р. № 2145-VIII. <i>Голос України</i> . 2017. 27 верес. (№ 178-179). С. 10–22. 3. Повітряний кодекс України: Закон України від 19.05.2011 р. № 3393-VI. <i>Відомості Верховної Ради України</i> . 2011. № 48-49. Ст. 536. 4. Про вищу освіту: Закон України від 01.07.2014 р. № 1556-VII. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18

	<p>5. Деякі питання стипендіального забезпечення: Постанова Кабінету Міністрів України від 28.12.2016 р. № 1050. <i>Офіційний вісник України</i>. 2017. № 4. С. 530–543.</p> <p>6. Про Концепцію вдосконалення інформування громадськості з питань євроатлантичної інтеграції України на 2017-2020 роки: Указ Президента України від 21.02.2017 р. № 43/2017. <i>Урядовий кур'єр</i>. 2017. 23 лют. (№ 35). С. 10.</p> <p>7. Про затвердження Вимог до оформлення дисертації: наказ Міністерства освіти і науки від 12.01.2017 р. № 40. <i>Офіційний вісник України</i>. 2017. № 20. С. 136–141.</p>
Архівні документи	<p>1. Лист Голови Спілки «Чорнобиль» Г. Ф. Лепіна на ім'я Голови Ради Міністрів УРСР В. А. Масола щодо реєстрації Статуту Спілки та сторінки Статуту. 14 грудня 1989 р. <i>ЦДАГО України</i> (Центр. держ. архів громад. об'єднань України). Ф. 1. Оп. 32. Спр. 2612. Арк. 63, 64 зв., 71.</p> <p>2. Матеріали Ради Народних комісарів Української Народної Республіки. <i>ЦДАВО України</i> (Центр. держ. архів вищ. органів влади та упр. України). Ф. 1061. Оп. 1. Спр. 8–12. Копія; Ф. 1063. Оп. 3. Спр. 1–3.</p>
Стандарти	<p>1. ДСТУ 7152:2010. Видання. Оформлення публікацій у журналах і збірниках. [Чинний від 2010-02-18]. Вид. офіц. Київ, 2010. 16 с. (Інформація та документація).</p> <p>2. ДСТУ ISO 6107-1:2004. Безпека праці. Словник термінів. Частина 1 (ISO 6107-1:1996, IDT). [Чинний від 2005-04-01]. Вид. офіц. Київ: Держгірпромнагляд України України, 2006. 181 с.</p> <p>3. ДСТУ 3582:2013. Бібліографічний опис. Скорочення слів і словосполучень українською мовою. Загальні вимоги та правила (ISO 4:1984, NEQ; ISO 832:1994, NEQ). [На заміну ДСТУ3582-97; чинний від 2013-08-22]. Вид. офіц. Київ: Мінекономрозвитку України, 2014. 15 с. (Інформація та документація).</p>
Каталоги	<p>1. Історико-правова спадщина України: кат. вист. / Харків. держ. наук. б-ка ім. В. Г. Короленка; уклад.: Л. І. Романова, О. В. Земляніщина. Харків, 1996. 64 с.</p> <p>2. Пам'ятки історії та Львівської області: кат.-довід. / авт.-упоряд.: М. Зобків та ін.; Упр. культури Львів. облдержадмін., Львів. іст. музей. Львів: Новий час, 2003. 160 с.</p>
Бібліографічні покажчики	<p>1. Боротьба з корупцією: нагальна проблема сучасності: бібліогр. покажч. Вип. 2 / уклад.: О. В. Левчук, відп. за вип. Н. М. Чала; Запорізький національний університет. Запоріжжя ЗНУ, 2017. 60 с.</p> <p>2. Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича в незалежній Україні: бібліогр. покажч. / уклад.: Н. М. Загородна та ін.; наук. ред. Т. В. Марусик; відп. за вип. М. Б. Зушман. Чернівці: Чернівецький національний університет, 2015. 512 с. (До 140-річчя від дня заснування).</p> <p>3. Лисодєд О. В. Бібліографічний довідник з кримінології (1992-2002) / ред. О. Г. Кальман. Харків: Одісей, 2003. 128 с.</p>
Частина видання: книги	<p>1. Гетьман А. П. Екологічна політика держави: конституційно-правовий аспект. <i>Тридцять лет с экологическим правом: избранные труды</i>. Харьков, 2013. С. 205–212.</p> <p>2. Коломоєць Т. О. Адміністративна деліктологія та адміністративна деліктність. <i>Адміністративне право України: підручник / за заг. ред. Т. О. Коломоєць</i>. Київ, 2009. С. 195–197.</p>

	3. Алексеев В. М. Правовий статус людини та його реалізація у взаємовідносинах держави та суспільства в державному управлінні в Україні. <i>Теоретичні засади взаємовідносин держави та суспільства в управлінні</i> : монографія. Чернівці, 2012. С. 151–169.
Частина видання: матеріалів конференцій (тези, доповіді)	1. Анциперова І. І. Історико-правовий аспект акту про бюджет. <i>Дослідження проблем права в Україні очима молодих вчених</i> : тези доп. всеукр. наук.-практ. конф. (м. Запоріжжя, 24 квітня 2014 р.). Запоріжжя, 2014. С. 134–137. 2. Кононенко Н. Методология толерантности в системе общественных отношений. <i>Формирование толерантного сознания в обществе</i> : материалы VII междунар. антитеррорист. форума (м. Братислава, 18 ноября 2010 г.). Киев, 2011. С. 145–150.
Частина видання: довідкового видання	1. Кучеренко І. М. Право державної власності. <i>Великий енциклопедичний юридичний словник</i> / ред. Ю. С. Шемшученко. Київ, 2007. С. 673. 2. Пирожкова Ю. В. Благодійна організація. <i>Адміністративне право України</i> : словник термінів / за ред.: Т. О. Коломоєць, В. К. Колпакова. Київ, 2014. С. 54–55. 3. Сірий М. І. Судова влада. <i>Юридична енциклопедія</i> . Київ, 2003. Т. 5. С. 699.
Частина видання: продовжуваного видання	1. Коломоєць Т. О. Оцінні поняття в адміністративному законодавстві України: реалії та перспективи формулювання їх застосування. <i>Вісник Запорізького національного університету. Юридичні науки</i> . Запоріжжя, 2017. № 1. С. 36–46. 2. Левчук С. А., Хмельницький А. А. Дослідження статичного деформування складених циліндричних оболонок за допомогою матриць типу Гріна. <i>Вісник Запорізького національного університету. Фізико-математичні науки</i> . Запоріжжя, 2015. № 3. С. 153–159. 3. Тарасов О. В. Міжнародна правосуб'єктність людини в практиці Нюрнберзького трибуналу. <i>Проблеми законності</i> . Харків, 2011. Вип. 115. С. 200–206.
Частина видання: періодичного видання (журналу, газети)	1. Кулініч О. О. Право на освіту в системі конституційних прав людини і громадянина та його гарантії. <i>Часопис Київського університету права</i> . 2007. № 4. С. 88–92. 2. Коломоєць Т., Колпаков В. Сучасна парадигма адміністративного права: генеза і поняття. <i>Право України</i> . 2017. № 5. С. 71–79.
Електронні ресурси	1. Злочинність очима історії: фотовиставка. URL: http://www.kmu.gov.ua/control/uk/photogallery/gallery?galleryId=15725757& (дата звернення: 15.11.2018). 2. Шарая А. А. Принцип законності за законодавством України. <i>Юридичний науковий електронний журнал</i> . 2017. № 5. С. 115–118. URL: http://sej.org.ua/5_2017/32.pdf (дата звернення: 15.04.2019).

Додаток Ж

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ ТА ПРАВА
ІМЕНІ ЛЕОНІДА ЮЗЬКОВА
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
Кафедра _____

Освітній ступінь магістр
Галузь знань _____ Спеціальність _____

**ВИСНОВОК НАУКОВОГО КЕРІВНИКА
про магістерську роботу**

_____ (прізвище, ім'я, по-батькові)

на тему _____

Розподіл балів для окремих етапів та елементів виконання магістерської роботи

Критерії оцінювання виконання магістерської роботи	Бали	
	максимально можлива кількість	фактична кількість
відповідність роботи вимогам, встановленим методичними рекомендаціями	до 9	
правильність оформлення (роботи в цілому, таблиць, рисунків, посилань, списку використаних джерел)	до 9	
виконання проміжних етапів розробки магістерської роботи відповідно до завдань і календарного плану	до 5	
співпраця з науковим керівником протягом періоду виконання магістерської роботи	до 4	
апробація результатів дослідження, проведеного в магістерській роботі	до 8	
Разом	не більше 30	

Зауваження _____

Науковий керівник _____
(підпис) (прізвище, ініціали, науковий ступінь, вчене звання)

«__» _____ 201__ р.

Висновок кафедри про магістерську роботу

Магістерська робота розглянута.

Студент _____ допускається до захисту даної роботи в екзаменаційній комісії.

Завідувач кафедри _____
(назва кафедри)

«__» _____ 201__ року _____
(підпис) (прізвище та ініціали)

Додаток 3

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ ТА ПРАВА
ІМЕНІ ЛЕОНІДА ЮЗЬКОВА
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
Кафедра _____

Освітній ступінь *магістр*

Галузь знань _____

Спеціальність _____

РЕЦЕНЗІЯ на магістерську роботу

_____ (прізвище, ім'я, по-батькові)

на тему _____

Загальна характеристика роботи та зауваження _____

Розподіл балів для окремих етапів та елементів виконання магістерської роботи

Критерії оцінювання виконання магістерської роботи	Бали	
	максимально можлива кількість	фактична кількість
відповідність змісту роботи заявленій темі, грамотність структурування роботи, збалансованість її розділів	до 5	
правильність формулювань об'єкту, предмету, мети і завдань дослідження, відповідність та доцільність застосованих методів дослідження	до 5	
системність викладу матеріалу, відсутність повторів, логічних помилок	до 5	
ступінь самостійності роботи (відсутність академічного плагіату), наявність посилань	до 5	
наявність елементів науково-практичної новизни	до 5	
теоретична обґрунтованість основних положень магістерської роботи, що підтверджені підібраним та систематизованим фактичним і статистичним матеріалом	до 5	
використання та опанування сучасної літератури, чинних нормативно-правових актів; правильність розрахунків, застосування методів економічного, статистичного аналізу тощо.	до 5	
Разом	не більше 30	

Рецензент _____

(підпис)

_____ (прізвище, ініціали, науковий ступінь, вчене звання)

« ___ » _____ 201__ р.

Розробники методичних рекомендацій:

Декан юридичного факультету, доцент кафедри кримінального права та процесу, кандидат юридичних наук

16 09 2019 року С.А. Крушинський

Завідувач кафедри міжнародного та європейського права, кандидат юридичних наук, доцент

16.09. 2019 року О.Ю. Черняк

Заступник декана юридичного факультету, доцент кафедри кримінального права та процесу, кандидат юридичних наук, доцент

16 вересня 2019 року В.М. Захарчук

Декан юридичного факультету

19 09 2019 року С. А. Крушинський

Погоджено методичною радою університету 19 вересня 2019 року, протокол № 2.

Голова методичної ради 19 вересня 2019 року І. Б. Ковтун

Обліковий обсяг – 2,28 ум.др.арк.